

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 030999 19 U
Sarajevo, 16.06.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Branimira Orašanina kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja Transturist d.d. Tuzla, ulica Bosne Srebrene broj 60, kojeg zastupa advokat Jasmin Starčević iz Sarajeva, ulica Dr.Mustafe Pintola bb, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-515-8/18 od 28.09.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.06.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem uvažena je kao osnovana žalba tužitelj i poništeni Zaključak od 23.08.2018.godine, Tenderska dokumentacija u postupku nabavke robe novih minibusa za javni prevoz, Obavijest o javnoj nabavci od 24.07.2018.godine. u stavu. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 840,00KM, uvažen je u iznosu od 240,00KM i PDV-a 17% u iznosu od 40,80KM ukupno 280,80KM i iste je ugovorni organ obavezan nadoknaditi tužitelju u roku od 15 dana od dana prijema rješenja dok je preostali zahtijevani iznos odbijen. Uvažen je zahtjev tužitelja za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00KM.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja u stavu 2(dva) kojim je odlučeno o visini troškova zastupanja u upravnom postupku, pokrenuo upravni spor. Tužbom ukazuje da je pogrešna odluka tuženog da se u konkretnom slučaju troškovi zastupanja određuju kao da se radi o neprocjenjivom predmetu obzirom da je konkretna javna nabavka procijenjena na 2.700.000,00KM. Zbog toga je tužitelju dodijeljen iznos troškova manji za 1.450,00KM. Osim toga, da se radi o procjenjivom predmetu javne nabavke potvrđuje i činjenica da je tužitelj uredno pozvan da uplati naknadu za

pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00KM. Slijedom navedenog tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, naloži tuženom da isplati razliku troškova zastupanja u iznosu od 1.450,00KM i da mu naloži da isplati tužitelju i troškove ovo postupka u iznosu od 240,00KM i sudske takse.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, je predlažio da se tužba odbije kao neosnovanu.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35 Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga:

Konačnom odlukom tuženog, uvažena je kao osnovana žalba tužitelja i poništeni zaključak, tenderska dokumentacija i obavijest o nabavci, u postupku javne nabavke robe „novih minibusa za javni prevoz“. Prema obrazloženju osporenog rješenja u odnosu na stv 2(dva) koji se pobija ovom tužbom, tuženi je utvrdio da tužitelju pripada naknada troškova postupka u iznosu od 280,00KM za sastav žalbe, odnosno 240,00KM plus PDV 17% u iznosu od 40,80KM. Tuženi je ocijenio da se u preostalom dijelu postavljenog zahtjeva za troškove, traženi iznos odbija jer nije u postavljen u skladu sa članom 18. stav 2. i člana 33. Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Federacije BiH, odnosno u skladu sa zauzetim stavom u presudi suda BiH broj: S 1 3 U 23495 16 U od 16.03.2018.godine. Imajući u vidu da se radi o neprocjenjivom predmetu nabavke iako je poznata vrijednost te nabavke odluka u ovom dijelu je donesena u skladu sa članom 18. Advokatske Tarife, primjenom odredbe člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje, u dijelu koji se pobija ovom tužbom je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa.

Odredbama člana 120. Zakona javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10) propisano je da je za rješavanje zahtjeva za naknadu troškova u postupku javne nabavke iz člana 119. stava (1) ovog zakona nadležan je Ured za razmatranje žalbi BiH. U skladu s citiranom odredbom člana 119. ovog zakona, ako ugovorni organ povrijedi odredbe ovog zakona ili podzakonskih akata, privredni subjekat ima pravo od ugovornog organa zahtijevati naknadu troškova za pripremu ponude i troškova učešća u postupku javne nabavke.

S tim u vezi ovo vijeće nalazi da je pravilan zaključak ugovornog organa i posljedično odluka osporenog rješenja, da se u upravnom postupku, odnosno u postupcima javne nabavke radi o neprocjenjivim predmetima bez obzira što je poznata vrijednost javne nabavke. Pravilno se tuženi u pobijanom rješenju i poziva na presudu ovog suda broj: S 1 3 U 023495 18 Uvp od 27.09.2018.godine, obzirom da je u toj presudi zauzet stav u pogledu iznosa dodijeljenih troškova u upravnom postupku. U navedenoj presudi, apelaciono upravno vijeće je potvrdilo presudu koju je prvobitno donijelo upravno vijeće, dana 13.06.2018.godine i takav stav se primijenjuje od donošenja navedene presude. U navedenoj odluci je obrazložen način obračunavanja troškova u skladu sa Advokatskom tarfiom RS i FBiH. Kako se u konkretnom slučaju radi o punomoćniku koji iz Federacije BiH, to je tuženi kao osnovicu za obračun primijenio odredbu člana 18. stav 2. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik FBiH“ broj: 22/04 i 24/04).

S tim u vezi ovo vijeće cijeni neosnovanim prigovor tužitelja da je tuženi pogrešno primjenio tarifni broj Advokatske tarife FBiH prilikom obračunavanja troškova i da je trebao cijiniti da je predmetna nabavka vrijednosti u iznosu od 2.700.000,00 KM. Nije osnovan ni prigovor da je u skladu sa odredbama člana 107. i 108. Zakona o javnim nabavkama BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) jasno propisano da je postupak javne nabavke procjenjiv i da je tuženi to potvrdio kada je obračunao iznos naknada za pokretanje žalbenog postupka (7.500,00KM). Ovo iz razloga, jer se navedene zakonske odredbe, koje tužitelj navodi u tužbi odnose i primjenjuju na naknadu za pokretanje žalbenog postupka i ne mogu se primijeniti na troškove upravnog postupka/troškove zastupanja.

Posljedično, osporeno rješenje u pobijanom dijelu je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa i sadrži valjane razloge odnosno obrazloženje. Vijeće cijeni da pobijano rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH2 broj: 29/02 do 53/16).

U skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora. Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu odluke.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Branimir Orašanić

